

THAI A1 – STANDARD LEVEL – PAPER 1 THAÏ A1 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1 TAILANDÉS A1 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Wednesday 11 May 2011 (morning) Mercredi 11 mai 2011 (matin) Miércoles 11 de mayo de 2011 (mañana)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only. It is not compulsory for you to respond directly to the guiding questions provided. However, you may use them if you wish.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages. Le commentaire ne doit pas nécessairement répondre aux questions d'orientation fournies. Vous pouvez toutefois les utiliser si vous le désirez.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento. No es obligatorio responder directamente a las preguntas que se ofrecen a modo de guía. Sin embargo, puede usarlas si lo desea.

จงเลือกวิเคราะห์ข้อเขียนที่คัดมานี้เพียง**ข้อเขียนเดียว**

1.

15

20

25

ภายในห้องโอ่โถงขนาดกว้างขวาง เครื่องปรับอากาศยังคงทำงานสม่ำเสมอ ปรับอุณหภูมิเย็นฉ่ำตามปกติแม้ฤดูกาล หมุนเวียนสู่อากาศหนาวเย็นแล้วก็ตาม เมื่อฤดูร้อนที่แล้วเรื่อยผ่านมาฤดูฝนที่แล้ว จวบจนฤดูหนาวนี้ ระดับความเย็นยัง คงที่ไม่แปรผันตามฤดูกาลที่เปลี่ยนไป

ผนังด้านหน้าห้องตั้งแต่ส่วนเหนือเอวขึ้นไปจนจรดเพดานกรุกระจกใสตลอดแนว อำพรางสายตาจากภายนอกด้วย ผ้าม่านเนื้อมันสีเขียวโศกจีบระบายเล่นลอนซ้อนหลืบเป็นระเบียบสวยงาม ด้านหลังห้องคือแถวช่องหน้าต่างจากฝั่งหนึ่งจรด อีกฝั่งหนึ่ง หากเปิดบานหน้าต่างโล่งหมดก็รับอากาศปลอดโปร่งกำลังเย็นสบายพอเหมาะ โดยมิพักต้องอาศัยความเย็นที่ ประดิษฐ์ขึ้นมาเปลืองค่าใช้จ่าย แต่บัดนี้มูลี่บานเกล็ดพลาสติกสีเดียวกันกับผ้าม่านได้คลี่ปิดซ้อนบานหน้าต่างซึ่งปิดสนิท เช่นกัน ผนังคอนกรีตฝั่งขวาและตรงข้ามปิดทับด้วยวอลเปเปอร์ลายลูกน้ำดุนนูนบนพื้นสีขาวนวล บนผนังด้านขวา ประดับกรอบรูปพระบรมสาทิสลักษณ์ของในหลวงและพระราชินีคู่เคียงกันลดหลั่นลงมา เบื้องต่ำได้ระดับกึ่งกลางติดกรอบ รูปขนาดใหญ่ เป็นกรอบไม้แกะสลักเสลาลวดลายไทยละเอียดแลพลิ้วไหว แล้วเคลือบสีทองด้วยเทคนิคประณีตให้ความรู้สึก หรูหราและงามสง่ายิ่ง ช่างรองรับรูปถ่ายได้กลมกลืนนัก ภาพสตรีสูงวัยฉายเพียงครึ่งตัว ใบหน้าอิ่มเอิบอาบราศีผู้มีอำนาจ แกมบุญหนักศักดิ์ใหญ่ ดวงตาคู่คมดุจ้องเขม็งตรงสู่ผู้สบสายตาด้วย สะท้อนส่วนลึกอันซ่อนเร้นในจิตวิญญาณแห่งตัวตน อย่างแจ่มชัด เสื้อชุดไทยผ้าไหมสีเลือดหมูแลเลื่อมวาวรางเลือนเสริมส่งเครื่องอิสริยยศซึ่งประดับประดาบนอกเสื้อ รวมทั้ง สร้อยอัญมณีให้เปล่งประกายค่าในตัวอย่างเต็มที่

ส่วนผนังฝั่งตรงข้ามประดับนาพิการูปทรงกลมกรอบโลหะสีทองอร่ามเรื่องอยู่บนสุด ไล่ระดับลงมาแขวนกรอบรูป ถ่ายของสตรีคนเดียวกันถ่ายคู่กับสามีขณะประกอบกิจกรรมในรัฐพิธีสำคัญ เรียงสามภาพเว้นระยะลงตัวอย่างสวยงามที่ เดียว ชั้นโชว์ตั้งติดผนังและเป็นที่วางโทรทัศน์เครื่องใหญ่ อยู่ในระยะเหมาะเจาะกับสายตาซึ่งมองมาจากเก้าอี้มีเท้าแขน เบื้องหลังโต๊ะทำงานอันใหญ่โอ่อ่าคล้ายจะป่าวประกาศอวดความแข็งแรงและมั่นคงอยู่ในที่ ชุดรับแขกหนังแท้สีน้ำเงินเข้ม ขรึมจัดไว้บริเวณส่วนหน้าของโต๊ะทำงานออกไปพอเหมาะ ส่วนพื้นห้องปู่ผืนพรมทอลายดอกดวงเพิ่มความภูมิฐานแก่ สภาพห้อง แจกันดอกกุหลาบสีสด ชมพู แดง ส้มคละกัน วางทั้งบนพื้นโต๊ะรับแขกและมุมโต๊ะทำงานนั้น ดูเหมือนพยายาม จะระบายชีวิตชีวาอันอ่อนโยนแทรกซึมอย่างหลบเร้น ดั่งจะเกรงขามกลิ่นอายอำนาจที่อบอวลภายในห้อง

ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีประจำจังหวัดเก็บงานบนโต๊ะ เอนหลังพิงพนักเก้าอี้ในอิริยาบถผ่อนคลายเมื่อยขบ ภาย หลังนั่งพิจารณาเซ็นเอกสารเกี่ยวกับการเงินมานานชั่วโมงกว่า ระหว่างพักกาย สายตาก็แลรอบภายในห้องไปเรื่อย ๆ ช้า ๆ มาหยุดนิ่งนานที่รูปถ่ายของตนซึ่งอยู่ภายใต้ภาพพระบรมสาทิสลักษณ์ พินิจพิศอีก ซ้ำแล้วซ้ำเล่ามาเนิ่นนานนับปี ด้วย รอยยิ้มแห่งความภาคภูมิใจใหญ่หลวงยิ่งตลอดมา ท่านครอบครองอาณาจักรนี้ยาวนานถึงสิบห้าปีแล้ว เหลืออีกแปดปีกว่า จะเกษียณราชการ ได้สร้างสรรค์คุณูปการไว้มากมายแก่สถานศึกษาและบริวาร ตลอดจนลูกศิษย์แต่ละรุ่น มีอะไรจะควรค่า แก่ความภาคภูมิใจยิ่งไปกว่านี้

อารมณ์ปลาบปลี้มเป็นสุขปริซึมจนท่วมทันหัวใจ แล้วไหลหลั่งแล่นตามกระแสโลหิตที่สูบฉีดหล่อเลี้ยงร่างกาย แรง ขับพล่านระอุราวเกิดอณูร้อนแผ่ซ่านเล็ดผ่านตามรูขุมขน สัมผัสชื้นค่อย ๆเปียกชุ่มผ้าซับในของสูทผ้าไหมมัดหมี่เนื้อหนา รู้สึกอึดอัดกระสับกระส่าย ทั้งที่อากาศภายในห้องยังเย็นฉ่ำระดับเดิม เสียงติ๊ก ๆ ของเข็มนาพิกาก็พลอยกังวานดังขึ้นหูขึ้น มาอย่างประหลาด ท่านผู้อำนวยการขยับเรือนกายอวบทัวนออกเจ้าเนื้อนิด ๆ ซ้ายที ขวาที เพื่อเสาะหาท่าสบาย แล้วท้าย ที่สุด ท่านลุกเดินออกไปจากห้อง ไม่ค่อยคุ้นกับการนั่งนาน ๆ ในห้องเล็ก ๆ อากาศบริสุทธิ์ในบริเวณโล่งกว้างคงดีกว่า บรรยากาศเงียบเหงาในห้องคับแคบแค่นี้

ทันทีที่ท่านผู้อำนวยการปรากฏกาย อาจารย์ชายอาวุโส อาจารย์หญิงสาวใหญ่และผู้ปฏิบัติงานอันเกี่ยวแก่การเงิน

35 และธุรการบริเวณหน้าห้องล้วนกิริยาเปลี่ยนแปลกไปจากนาทีก่อนหน้านี้ เหมือนมีรังสีแรงร้อนฉายผ่าน กระตุ้นต่อมทำงาน
ภายในร่างกายให้คึกคัก ตะครั่นตะครอ บ้างแสดงท่าทีมุ่งมั่งคร่ำเคร่งกับงานตรงหน้า ที่ยังเดินไปมาอยู่ก็รีบค้อมกาย
พินอบพิเทา ท่านผู้อำนวยการเหลือบแลไปทั่วทุกถ้วนหน้า และยิ้มปราศรัยให้รู้ว่าพึงใจขณะเลยผ่านออกสู่เบื้องนอก

พิมพ์ตะวัน, "ความหมายที่เปลี่ยนไป", ช่อการะเกด (1999)

- วิเคราะห์วิธีการบรรยายห้องทำงานของผู้อำนวยการ ตลอดจนความหมายและความสำคัญของห้องทำงานนี้
- ลักษณะห้องทำงานตามที่บรรยายไว้นี้สะท้อนบุคลิกของผู้อำนวยการว่าเป็นคนเช่นไร
- อากัปกิริยาและปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้อำนวยการกับครูและเจ้าหน้าที่เผยให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างคนเหล่านี้ในแง่ใดบ้าง

ตลอดแนว

ถนนสายสั้น สีสันดั่งทอดยาวไม่รู้จบ ถนนแห่งแสงสี สีผิวหลากพันธุ์พบกันที่นี่

5 เพียงเลี้ยวมุมถนน
หนทางอีกสายกลับมัวสลัว
หมาโซคนโซนอนขด
ขดนอนเหมือนคนตายหมาตาย
เหล่าชีวิตบนพื้นน้ำขัง
10 หลังป้าย
คล้ายอาศัยเป็นผนังกำบัง

ป้ายเหล็กเลื่อนราง
ก้าวผ่านยังเหม่อหันมอง...
ช่างควรค่าหมาจนคนจร

ช่างคงค่าหมาจรคนจน
จ. จานข้าว – ตกหล่น
"ห้าม อดตลอดแนว"

เดินบนถนนข้าวสาร กรุงเทพฯ กลางตุลาคม 2546st

ประกาย ปรัชญา, กุหลาบลม (2003)

- บทกวีเปรียบเทียบถนนสองสายที่อยู่ติดกันในลักษณะใดบ้าง เพื่อสื่อความหมายอะไร
- จงวิเคราะห์นัยยะและความหมายของป้ายเหล็กในบทกวีนี้
- จงวิเคราะห์น้ำเสียงในบทกวีนี้ว่ามีลักษณะเช่นไร และมีผลต่อความหมายโดยรวมของบทกวีอย่างไร

^{*} เดินบนถนนข้าวสาร กรุงเทพฯ กลางตุลาคม 2546: ถนนข้าวสาร ตั้งอยู่บริเวณบางลำพู กรุงเทพฯ ถนนนี้มีโรงแรมราคาประหยัดตั้งอยู่เป็นจำนวนมาก จนได้รับความนิยมจากนักท่องเที่ยวต่างชาติประเภท "สะพายเป้" จากทั่วทุกมุมโลก